

Imperative în agricultură: CONSTRUCȚIILE AGROZOOTEHNICE

Evident, cîmpul cheamă mii și mii de tărani cooperatori pentru erectura lucrărilor agricole de sezon. Înaintea tractoarelor și si-au montat brăzdalele și lucrează la arat — mai peste tot, în regiunea Crișana, drumul dintre cîmp și așteptez de carele se aduc cu ele recoltele de porumb, sfeclă și floarea-soarelui, ori furajele recent recoltate sau transportate pe ogoare îngrășămintele organice și chimice, care împreună cu cele depozitate mai din timp în platforme — vor mări pe viitor rodnicia pămîntului. Și mulți, foarte mulți dintre cei ce asigură acest ritm intens muncii, sînt tineri. Dar nu numai în cîmp pot fi întîlniți tinerii. Mulți dintre ei, sub îndrumarea organizațiilor U.T.C., sînt antrenati la acțiunile legate de pregătirea în bune condiții a adăposturilor pentru animale. Unele se repară, altele, datorită sporiilor septelului, trebuie ridicate din temelie. Și cîte lucruri nu sînt încă de făcut? Dorința de a fi „la zi” cu rezolvarea acestor treburi a dat naștere la căutări noi, la inițiative. Ele s-au născut în adunările generale ale tărănilor cooperatori, multe în dezbaterile organizațiilor U.T.C. S-au găsit astfel pîrgii importante în rezolvarea unor chestiuni deficiente, legate de construcțiile zootehnice. În multe locuri organizațiile U.T.C. au stimulat interesul tinerilor pentru a participa activ la efectuarea sanțiilor de fundații pentru construcții, la transportul balastului din cariere, la confecționarea și arderea cărămizilor în număr necesar și, în sfîrșit, la fasonarea lemnului de lucru. În multe părți, din rîndurile tinerilor s-a pornit la formarea unei noi promoții de meșteri care să completeze rîndurile celor existenți. Am

întîlnit astfel de aspecte la Mădăras, Bătar, Tăut, Salonta și în alte locuri. Și consiliile de conducere ale unităților amintite apreciază inițiativele organizațiilor U.T.C. „Pe lângă construcția a încă unui grajd cu capacitatea de o sută vite mari, avem nevoie de două hale avicole — ne spunea tovarășul inginer Teodor Isăilă de la coopera-

proape gata cu lucrările. Acest succes este și o răsplătă a faptului că noi ne-am îngrijit de construcții încă din primăvară, acordîndu-le aceeași atenție ca și culturilor din cîmp”. Cu aceeași răspundere au participat la rezolvarea problemei construcțiilor agrozootehnice și organizațiile U.T.C. din Mădăras, Bătar și Tăut.

de ajutor constructorilor, dar nu sînt solicitați. Dar cine să-i solicite? Dacă pretinde că se află în miezul problemelor economice ale cooperativei, organizația U.T.C. n-a aflat că 12 m.c. de lemn pentru construcții stau și acum la furnizor (plata s-a făcut încă din 1963) pentru că n-a avut cine face transportul? Din cei peste 150 de tineri nu se putea forma o echipă care să plece cu atelajele după aceste ma-

biemele de producție? S-a uitat cumva că aceasta este una din cele mai importante îndatoriri statutare? Dacă e așa, comitetul raional U.T.C. e bine să amintească celor ce formează comitetul organizației. Totodată, credem că ar fi foarte utile schimburile de experiență pe probleme, organizarea zilei secretarilor pe teme, desfășurarea unei acțiuni mai concrete a instructorilor teritorialii. În regiunea Crișana stadiul

EXPOZIȚIE DE ARTĂ PLASTICĂ

Prezența pictorului în mijlocul peisajului muscelian, este tot atît de obișnuită ca însăși viața pădurilor de aici; ca însăși șerpuitoarea drumurile a apelor printre izere și printre culmi însozite. Pe unde altădată au trecut pașii lui Negulici, ai lui Theodor Aman sau ai lui Grigorescu își dau întîlnire astăzi numeroși pictori amatori din orașul Cimpulung și din așezările vecine. Măreția și minunata frescă musceliană rămîne astfel pretutindeni în atenția creatorilor de frumos. Este ceea ce încîlzeste deosebit înimile vizitatorilor celei de a 11-a expoziție de artă plastică, deschisă de curînd în sala-nel Casei de cultură din Cimpulung Muscel.

Îndrumați de pictorul Alexandru Donici, conducătorul cercului plastic de aici, ucenicii șevaletului și ai penelului, cei învățați să coboare în adîncul văilor și să vină cu plutele devalce, cei deprinși să înfrățească cerul cu semetia marilor construcții socialiste, găsesc în aceste expoziții, marelui public, glorioasele vestigii ale întîlii cetăți de scaun. Multă sensibilitate și dorința de a străluci mai bine mestesugul greu al artei vădesc lucrările unor amatori ca Ion Chiriacu, Ion Scarlat, prezent în această nouă expoziție cu aproape 20 de lucrări, ale lui G. P. Negru, I. G. Paulian, a Eugeniei Zotta sau ale Dăliei Ionescu.

La cooperativa agricolă de producție Grîndu din regiunea București a început recoltatul celei de a 7-a coase la lacteind. Foto: GH. CUCU

MĂCAR ÎN CEASUL AL DOISPREZECELEA...

tiva agricolă din Salonta — de încă un salvan pentru oi, de o fabrică de turaje combinate. Aveam 40 de meseriași. Nu ne ajungeau. Puteam să angajăm alții, de la trustrile de construcții, cînd și la oraș și destul de lucru? Sigur că nu. Atunci am căutat să rezolvăm această problemă în cadrul cooperativei agricole. Dintre cei mai buni uteciști ca: Toader Emeric, Dezi Gheza, Vadi Alexandru și alții, am trimis la școlarizare vreo 20; încă vreo 15 i-am calificat la locul de muncă pe lângă meseriași mai vîrstnici. Cu sprijinul lor și al celor 200 de tineri cooperatori care au descoperit că pot scoate nisipul și pietrișul necesar din zona pinzilor de apă freatică, ce se află la o adîncime de un metru sau doi; că lemnul necesar construcțiilor se poate asigura din defrișarea și fasonarea copacilor ce cresc în pilcure răzlețe, am ajuns, după cum vedeți, să fim a-

feriale? De asemenea, nu se putea organiza o acțiune de tineret care să asigure confecționarea cărămizilor necesare? Adevărul este că nu de lipsă de solicitare e vorba aici ci de altceva, care dovedește că e slabă munca politico-educativă a organizației U.T.C. în rîndurile tinerilor. În afară de cotizații și primiri de noi membri în U.T.C., în adunări nu se discută mai nimic. Cine oprește organizația U.T.C. să discute în adunările sale generale și pro-

construcțiilor agrozootehnice este mult rămas în urmă. Dar, iarna trebuie să găscască totul pus la punct. Timpul e scurt. De aceea, apare ca o primă necesitate ca și organizațiile U.T.C. prin mobilizarea largă a tinerilor să participe la schimbarea în bine a situației. Măcar în ceasul al doisprezecelea... E vorba doar de rezultatele economice ale unuia din principalele sectoare ale proprietății obștești.

ION TEOHARIDE

POȘTA REDACȚIEI

Hărătau Georgeta — Burdujeni — Suceava. Direcția muncă și salarii din cadrul Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale a studiat scrisoarea dumneavoastră și ne-a comunicat că „Surorile medicale lucrează 8 ore pe zi cu excepția celor de la radiologie care au program de 6 ore.” Dumneavoastră sinteți încadrată soră medicală într-un spital de boli contagioase astfel că trebuie să lucrați 8 ore.

George N. — Reșița. În scrisoarea trimisă redacției ne solicitați un răspuns în legătură cu înscrierile la liceu, cursuri serale și fără frecvență. Atît pentru dumneavoastră cît și pentru alți tineri care ne-au adresat aceeași întrebare vă reproducem răspunsul Ministerului Învățămîntului:

„Cei care sînt în cîmpul muncii, indiferent de vîrstă, loc de muncă și calificare profesională, se pot înscrie să urmeze liceul, cursurile serale și fără frecvență. Hotărîrea C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri nr. 1052/1963, republicată în 1965 cu nr. 902/1965 stabilește că elevii seraliști beneficiază de unele înlesniri ca: programarea în schimburi de producție care să le permită frecventarea cu regularitate a școlii; în zilele cînd au cursuri nu pot fi reținuți pentru a efectua ore suplimentare. Pentru prezentarea la examenul de bacalaureat beneficiază o singură dată de 30 zile calendaristice concediu de studii cu plată în afara concediului de odihnă. Pentru cei care își completează studiile la fără frecvență aceeași hotărîre stabilește că pentru prezentarea la examenul de bacalaureat pot beneficia de concediu de studii fără plată de 30 zile calendaristice în afara concediului de odihnă.”

Alexandru C. — Pitești. Ne-ați cerut amănunte privind trecerea de la cursurile de zi ale unei facultăți la fără frecvență. În lumina hotărîrilor în vigoare aprobarea cererilor de transfer de la cursurile de zi la fără frecvență și invers cade în competența conducătorilor facultăților respective în limita locurilor existente.

Donițel M. — Odorhei. La școala tehnică de exploatare, întreținere și reparatii auto cu durata de studii de 2 ani se primesc absolvenți ai liceului cu certificat de absolvire sau diplomă de bacalaureat. Admiterea se face pe bază de concurs în limita locurilor planificate pentru fiecare regiune. Pentru anul I examenele de admitere se țin între 26-30 septembrie a.c. și se dau probe la matematică, scris și oral. fizică, ora.

Candidații din regiunea Crișana susțin examenul de admitere la Grupul școlar auto din orașul Brașov. Miron Ana — Iași, Hircu Ionel — Galați, Bodea Ion — Ploiești, Ion Georgescu — Lipova, Onorlu Georgescu — Galați. Nu v-am comunicat rezultatul la problemele ridicate deoarece Sfatul popular orășenesc Iași, Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, Ministerul Învățămîntului cărora ne-am adresat nu au răspuns încă ziarului.

GH. NEAGU

CONSTANȚA-BUCUREȘTI CU ȘI FĂRĂ BILET

Mă pregăteam să urc în vagon (trenul personal 8006 Constanța-București) cînd atenția mi fu atrasă de o discuție între cîteva tineri: — Eu nu mă urc... — Și mie mi-e teamă... Unul, mai isteț și parcă mai obișnuit cu călătoriile, îl îndemna însă, să urce: — Las că vă duc eu, n-aveți nici o grijă. Am metoda... Un fluierat scurt și trenul se puse în mișcare. Pe culoar, printre ultimii pasageri, l-am recunoscut și pe cel cîșiva tineri. Cum bănușeam încă de la început că n-au bilete, eram curios să văd cum se vor descurca, despre ce metodă le vorbea tînărul mal dezghetat. Am intrat în grupul lor. — Nici tu? — Nici, înginal, ispitit de o idee. La capătul vagonului se auzi o voce: „Biletele la primul!” Tinerii erau cît se poate de calmi. Numai fata, singura din grup, se foia neliniștită pe geamant. Conducătorul ajuns se la doi pași Clîșiva tineri îi ieseră în întîmpinare. Altul mi se adresă: „Nu dai mai mult de 15 lei” — și trecu în vagonul vecin. În sfîrșit, conducătorul. Involuntar, mîna mi se îndreptă spre buzunarul în care aveam biletul; o retrăși, însă, repede. Ispitit de ideea care mă adusese în mijlocul tinerilor, răspunsei: „Nu am bilet” — și i-am întins calm buletinul de identitate. Îl luă, le luă și pe ale celorlalți doi tineri care mai rămăseseră lângă mine și punîndu-le în buzunar, ne spuse: „O să mă stîm de vorbă” — după care își continuă controlul. Reveni în cîteva rînduri, întrebîndu-mă: „Bani ai?” Neștiînd ce vor fi spus ceilalți, dar consecvent ideii mele, am răspuns cu aceeași cuvînte: „N-am”. ...Am ajuns la București. Cu

cîteva minute înaintea opririi trenului în stație, conducătorul nervos îmi întinse un proces-verbal: „Semnează!”. — Mi-l înmînă apoi odată cu buletinul. Pe peron mă revăd cu tinerii. Ei nu primiseră nici un proces-verbal. — Am scăpat cu 25 de lei, se laudă unul. — Eu l-am dat numai 15, replică altul. La doi dintre ei le-am aflat mai tîrziu numele: Zamfirescu V. și prietena lui Iuliana Z. — amîndoi din București.

Așadar, nu era vorba de un procedeu a la Welles (vezi „Omul invizibil”) sau, știu eu, de vreo altă misterioasă formulă de alchimie; metoda tinerilor respectivi s-a dovedit mult mai simplă. Ea se bazează pe slăbiciunea unor lucrători ai C.F.R. care, tentați de foșnetul unei bancnote de 25 lei, își uită datoria. Mai sînt poate și în alte locuri asemenea oameni lipsiți de cinste, de corectitudine, care atrași de un ciubuc își fac „uiteate” obligațiile profesionale. Respectul pe care-l avem față de uniforma de ceferist, face ca întîmplarea relatată să fie cu atît mai reprobabilă. ...Așa, am devenit „contravenient” cu bilet de tren în buzunar. Păstrez cu grijă procesul-verbal de contravenție seria A, nr. 0068397 din două motive: m-a ajutat să descopăr „miraculoasa metodă” de a călători fără bilet și, totodată, mi-a oferit prilejul să aflu și numele conducătorului. Se numește Necula Coman și aparține de unitatea C. F. R. Constanța-oras. ...Și dacă aceasta va contribui într-o cît de mică măsură la înlăturarea unor asemenea practici, voi plăti bucuros și amenda. I. ANDREIȚĂ

A intrat în funcțiune noul triaj de cale ferată din stația Barboși

La Galați a intrat în funcțiune noul triaj de cale ferată din stația C.F.R. Barboși. Calculele prevăzute în proiect, ca și primele rezultate obținute aici, arată că timpul de preluare a unui tren se reduce de la 60 la 20 de minute, iar rulajul vagoanelor în triaj crește de trei ori. În prima etapă, sta-

ția Barboși descongestionează Complexul C.F.R. Galați cu circa 50 la sută din volumul de pină acum de manevrare și înlesnește o circulație mai operativă a trenurilor de călători și mărfuri pe linile București-Galați; Barboși-Tecuci și cu marele combinat siderurgic. (Agerpres)

În Întîmpinarea lui 15 septembrie

Noul an școlar, 1966-1967 va aduce pe băncile școlii, în regiunea Crișana, 133 000 elevi, dintre care 15 000 în prima clasă a școlii de cultură generală. Dintre aceștia mulți vor intra în cele 133 de noi săli de clasă. Valoarea materialelor școlare, care vor fi distribuite elevilor se ridică la 8 milioane lei, mobilierul nou la 7 milioane lei, iar materialele didactice la 2 400 000 lei. Reparațiile s-au terminat în aproape toate școlile, la fel încadrarea cadrelor didactice. C. BEJAN

Din noul peisaj al orașului Piatra Neamț. Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Din noul peisaj al orașului Piatra Neamț. Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Așa cum îmi aduc aminte de prima mea învățătoare care, atunci cînd am împlinit 7 ani, m-a învățat să fac primele bastoane și, mai tîrziu, primul a, tot așa nu-l pot uita pe maestrul care m-a învățat meseria de lăcătuș.

Închid ochii și îl văd, așa cum era, mărunțel, puțin slăbuț, cu părul argintiu. Îi aud chiar vocea caldă, calmă, aspră dar părintească, atunci cînd greșeam. Îmi simt mîna pe mîna mea, pe umărul meu, cînd mă învăța cum să țîn pila sau dalta. Oare cît timp a stat nea Popescu (așa-l spunea noi maestrului) lângă mine ca să mă învețe meseria, să devin muncitor? Cu siguranță nu a la calculat niciodată; am făcut acest lucru noi, ucenicul lui. Acest mic calcul care se referă numai la mine, ajunge la aproximativ 1 100 de zile, mai exact 4 500 de ore (4 ore făceam școală și 4 practică de atelier) timp în care, cu răbdarea unui sculptor, m-a învățat să modelez metalul, modelîndu-mă în primul rînd el pe mine. Acum, ori de cîte ori mai repar cite o jucărie, o broască la ușa, o cheie, îmi amintesc de maestrul meu și de fiecare dată îi spun: „mulțumesc maistru!”

Mi-am amintit de el, și mai zilele trecute citînd scrisoarea lui Nicolae S., muncitor la Fabrica de rulmenți din Birlad. Citesc și nu mă dumiresc. Fiecare rînd reclama pe maestrul Victor Goleacu, pe maestrul Gheorghe Rusu și chiar pe seful secției bile-ro. Din scrisoare nu lipseau aprecieri ca: „îmi fac viața imposibilă”, „mă persecută”, „îmi creează nemulțumiri la locul de muncă”, „mă birfesc” etc. Oricît îi stîmez și îi apreciez pe maistri, aceste cuvînte m-au făcut pentru un moment, să cred că m-am nselat, aplicînd că tot sînt la fel. Am citit scrisoarea de

cîteva ori, gîndind că poate voi afla și un cuvînt bun despre maestrul respectiv, dar... nici o speranță.

Am plecat la Birlad, hotărît să le povestesc celor doi maistri, seful de secție despre maestrul meu, să le spun cît de mult au greșit. Așuns în secția bile-ro, am rămas o clipă descumpănit. Maistrul erau de o vîrstă cu mine. Cu atît mai bine. Am să fiu ne-cruțător cu ei, pentru că nu am învățat nimic de la cei care i-au învățat pe ei meserie. Acasă, pe drum, în fabrică, îmi puneam în gînd aceeași întrebare: „Cu ce au greșit maistrul?”

După două zile, timp în care am discutat nu numai cu maestrul secției, dar și cu

Nicolae S., „îi reclamase”, cî pentru faptul că ajutorul lor dat în fiecare zi, în fiecare ceas, a fost fără efect.

Nicolae S. rămîne în continuare un muncitor mediocru (el crede că știe de acum totul și nu mai are ce învăța, iar mediocritatea nu poate în nici un caz să folosească la fabricarea rulmenților). Fîind deci principialu vinovat, Nicolae S. s-a gîndit să fie el primul care reclame, să pozeze în chip de persecutat, de neînțeles, de om care trebuie să suporte sicanele unor maistri invidioși. Pe ce erau maistrul invidioși? Pe cunoștințele lui care trebuie neapărat îmbogățite? Pe „conștiințiozitatea” cu care lucrează (a reieșit din cîteva

Să poți spune: „MULȚUMESC MAISTRE!”

alții, cu muncitorii tineri și vîrstnici, pot să-mi răspund la întrebarea de care aminteam. Toate argumentele mele însă sînt împotriva lui Nicolae S. și nicicum împotriva maistrilor. E adevărat că maistrul au greșit și iată cînd: au greșit atunci cînd pe autorul scrisorii l-au găsit dormind în schimbul de noapte și l-au lertat, gîndind că o simplă mustrare îl va ajuta. A greșit seful atelierului, cînd în lipsa unui muncitor, a cerut lui Nicolae S. să lucreze pe altă mașină și acesta din urmă a refuzat categoric. Au greșit și cu l-au sancționat atunci cînd dispărea de lângă mașină timp îndelungat. Au greșit cînd l-au stimulat (bănește) fără să fi meritat. Ar putea fi aduse, la acest mod, și alte acuzații celor doi maistri și nu numai lor. Discutam cu maistrul Gheorghe Avramescu și Irimia Anghel, amîndoi tineri. Și unul și celălalt erau slinceri nemulțumi, nu pentru că

exemple cît e de conștiințios) Pe pasiunea cu care „învățată” noutățile din meseria lui de rectificator? Maistrul nu aveau nici unul din aceste motive. Ba unul dintre ei — Gh. Avramescu — îmi spunea că ar fi nespus de fericit dacă Nicolae S. ar avea tot atitea cunoștințe ca și el. „Aș avea timp mai mult să mă ocup de băieți (e vorba de absolvenții școlii profesionale) care au sosit de curînd în uzină.”

Tovarăș Nicolae S., îți voi trimite o copie după scrisoarea trimisă redacției pentru a reflecta la fiecare rînd așternut pe hîrtie și a-l pune în comparație cu faptele tale, cu tot ceea ce au făcut maistrul ca să te ajute să devii un muncitor bun, așa cum sînt toți constructorii de rulmenți din Birlad.

Nu aștept răspunsul acum, cî peste un timp mai îndelungat cînd te vei convinge că poți spune ca mine, ca mulți alții, „mulțumesc maistru!”

Votul de la Blackpool

Congresul sindicatelor britanice, principala întrunire politică care precede de obicei conferința anuală a partidului laburist, a luat sfârșit după câteva zile de incertitudine în ce privește rezultatul ei final. Și până luni, și după ce la Blackpool s-au întrunit cei 1 052 de delegați reprezentând 170 de sindicate cu aproximativ 8 900 000 de membri, observatorii își exprimau îndoielile asupra unui vot favorabil proiectelor economice guvernamentale.

Actuala reuniune a sindicatelor britanice a pus mai mult accentul pe problemele interne. Printre acestea, legea adoptată nu de mult de guvern cu privire la prețuri și veniturile. Elementul ei esențial este acela că guvernul Wilson intenționează „să înghețe” pe viitor șase luni politica salariilor, paralel cu o politică generală de austeritate.

Era evident că o dezaprobare a măsurilor economice în cadrul T.U.C.-ului ar fi însemnată dificultăți sporite pentru Wilson atât la conferința anuală laburistă care va avea loc în noiembrie, cât și în general pe planul politicii interne engleze. De aceea, guvernul a recurs la ceea ce presa britanică numește „un fenomen neobișnuit” în istoria mișcării sindicale: expunerea primului ministru Harold Wilson în fața congresiștilor. Expunerea premierului britanic a fost un adevărat apel patetic la sprijinirea măsurilor guvernamentale. El a căutat să demonstreze că aplicarea măsurilor economice ar permite Angliei să-și ridice capacitatea de concurență pe plan mondial și să-și consolideze economia.

În ultimă instanță actuala echipă guvernamentală a reușit să obțină câștig de cauză, „la limită”. E semnificativ faptul că raportul consiliului general, care admite politica de blocare a salariilor, a fost aprobat cu o majoritate scăzută (4.567.000 de voturi contra 4.223.000). Victoria lui Wilson apare cu atât mai fragilă cu cât ea a fost obținută grație voturilor a două federații, cele ale funcționarilor și ale salariaților municipali (99.000 membri) ale căror conferințe federale se pronunțaseră anterior împotriva legii de blocare a salariilor. Acuitatea problemelor interne nu a împiedicat totuși pe planul doi problemele externe, cărora le are de făcut față Anglia și asupra cărora sindicatele au căutat să-și spună cuvântul. Și Vietnamul și Rhodesia și discriminarea rasială au figurat pe ordinea de zi a celui de-al 98-lea congres al T.U.C. Rezoluția privind Vietnamul cerea „închiderea bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnam...”. În același timp, problema vietnameză a fost prezentă în momentul în care delegatul sindicatelor americane a căutat să justifice politica oficială a S.U.A. în Vietnam. Corespondenții de la Blackpool notau: „Discursul delegatului american a provocat numeroase proteste în rândul delegaților...”.

În esență, la Congresul de la Blackpool guvernul a reușit, cu eforturi vădite, să evite o dezavuare, plină de grele consecințe a politicii sale economice.

P. NICOARĂ

Greva studenților argentinieni

Studenții centrelor universitare din Argentina au declarat miercuri o grevă generală în semn de protest împotriva hotărârii guvernului argentinian de a suspenda autonomia universităților din țară și împotriva detențiunii a numeroși studenți și profesori universitari.

Chemarea la grevă a fost dată de conducătorii Federației universitare a studenților din Argentina, organizație dizolvată recent printr-un decret al Ministerului Afacerilor Interne. După cum anunță agenția Prensa Latina, acțiunea grevistă a avut loc în clădirile universităților din Buenos Aires, cu scopul de a împiedica deplasarea grevelor, care fusese anunțată cu câteva zile în urmă de conducerea Federației universitare a studenților.

Pe de altă parte, în orașul Cordoba, vechi centru cultural al Argentinei, greva foamei declarată de 41 de studenți ai facultăților din localitate, cu 22 de zile în urmă, continuă, cu toate că starea sănătății a 38 dintre studenți s-a îmbunătățit deosebit în ultimele zile. Conducătorii studenților facultăților din acest oraș au declarat că greva lor va fi continuată până când guvernul va acționa în vederea normalizării situației create în învățământ și ridicării sancțiunilor aplicate celor care s-au împotrivi recentelor măsuri întreprinse de guvern. Totuși, ei nu declară că un mare număr de studenți din Cordoba se află în prezent spitalizați în urma gravelor răni primite în cursul recentelor incidente dintre studenți și poliție.

În centrele universitare din întreaga țară au fost luate măsuri severe de securitate pentru a fi prevenite noi demonstrații studențești.

PARISUL ȘI BUGETUL N. A. T. O.

Graticul sediunilor a fost respectat miercuri. Consiliul permanent al N. A. T. O. s-a întrunit ca de obicei. Reuniunile de acest gen au o notă de banal. De astă dată reprezentantul francez a animat ședința printr-o comunicare care — chiar dacă nu a fost o surpriză — a produs reacții de natură să tulbure atmosfera. El a făcut cunoscut partenerilor din alianța atlantică că, începând din anul 1967, Franța va înceta să mai contribuie la cheltuielile de infrastructură a N.A.T.O., precum și

la cele mai multe capitale din bugetul militar al acestei organizații. Excepțiile privesc doar cheltuielile consacrate sistemului de alertă aeriă și de transmitere a informațiilor. Gestul francez fusese scos din discuție la Paris în vederea dezagajării țării din organizațiile integrate ale N.A.T.O. însă nu s-a prevăzut o acțiune și pe planul financiar. Unii membri ai pactului N.A.T.O. au socotit totuși necesar să rostească fraze de „regret” pentru faptul că partenerul francez se

distanțează într-o măsură din ce în ce mai mare de alianța atlantică. În mod deosebit, în cercurile oficiale engleze se semnalează un sentiment de îngrijorare. Hotărârea Franței de a nu mai contribui la cheltuielile militare ale alianței atlantice va duce inevitabil la creșterea sumelor pe care ceilalți 14 membri trebuie să le contribuie pentru întreținerea N.A.T.O. Într-un moment în care economia britanică este pasată sub semnul „austerității”, noile solicitări de deșize pe care N.A.T.O. le va adresa Angliei

au datul să provoace indispoziție. Unii comentatori folosesc prilejul pentru a aminti că gestul francez se încadrează într-un context politic mai larg. Parisul și-a definit punctul său de vedere în unele probleme de actualitate (ecourile recentelor cuvântări ale președintelui de Gaulle și departele de a se fi stins) iar comunicarea făcută la ședința de miercuri a Consiliului permanent al N.A.T.O. vine să completeze o tendință puternic reliefată.

M. R.

Unitate a forțelor patriotice laotiene în timpul unui exercițiu de luptă

Sezonul estival spaniol este în plin apogeu. Vacanța politică și diplomatică se află în toi. Majoritatea miniștrilor sînt plecați la vilele particulare din San Sebastian. Atmosfera destinsă, de „vacanță”, nu e, însă, decît aparentă.

În fapt, se manifestă cu mare claritate că ceea ce ziarul catalic YA denumește în limbaj diplomatic „contestarea structurilor existente”, este vorba de lărgirea și intensificarea acțiunilor masei pentru libertăți democratice și progres social. Declarația semnată la sfârșitul săptămîinii trecute de un grup de 120 de intelectuali madrileni de frunte, care cer „abandonarea controlului polițienesc asupra universităților” nu este decît cel mai recent episod, cronologic vorbind, al unui puternic val opoziționist în continuă creștere. În acest context atrag atenția ultimele evoluții și luări de poziție în rândul studenților, evoluții care indică eșecul evident al încercărilor guvernului de a pune pe piciorane faimoasele „asociații profesionale studențești”, total controlate de autorități. În tendința de a de-

ruta și a frînge rezistența studenților s-a recurs la publicarea unui decret care modifică unele dispoziții anterioare pentru a crea impresia unui control mai puțin riguros al autorităților asupra „asociațiilor profesionale”. Manevra a fost imediat respinsă de sindicatele democratice existente, peste capul oficialităților, în aproape toate centrele universitare spaniole. Ceea ce este însă și mai semnificativ, e faptul că, în ultimele câteva luni, mai bine de jumătate din minoritatea studențească înecată în „asociațiile profesionale” a părăsit rândurile acestora. Delegații studenților din „asociațiile profesionale” din Barcelona și Navarra au luat contact, la sfârșitul lui august, cu sindicatele democratice studențești pentru a pregăti, potrivit unor dezvăluiri redate de corespondenții presei franceze la Madrid „o trecere de facto a membrilor

asociațiilor profesionale la activitatea sindicatelor democratice”. Toate aceste evoluții sînt în lumina, pregnant, divorțului dintre studențime și politica oficială; în esență, o manifestare a opoziției mereu mai flagrante dintre tînăra generație a Spaniei și actuala structură spaniolă. Chestiunea se pune de o manieră analogă pe planul sindicalismului muncitoresc. Organizația sindicală „verticală” oficială este realment ignorată. „Sindicatul oficial” — remarcă zilele trecute corespondentul madrilen al lui NEUE ZÜRCHER ZEITUNG — n-a avut prezență în afara imenselor lor edificii și birourilor birocratice și a bugetului pe care-l consumă acest birocratism”. Împotriva consensului sindicatelor oficiale se intensifică acțiunile revendicative ale muncitorilor. Amintim în acest sens doar ultimele două asemenea acțiuni, semnalate în săptămî-

ni trecută: greva a peste 5 000 de muncitori metalurgiști din Bilbao și greva celor 1 300 de muncitori de la Uzina „Perkins Hispania” din Madrid. La ambele greve, pe lângă revendiciile economice, figurează — element semnificativ — cererea de eliberare a militanților „comisilor muncitorești”, arestați în iulie după demonstrația muncitorească din fața sediului Ministerului Muncii. În fapt, „comisiile muncitorești”, create ilegal în aproape toate întreprinderile, reprezintă mișcarea sindicală vie, reală. Presiunea acestei realități poate fi măsurată și prin unele luări de poziție, directe sau indirecte, în viața publică spaniolă. Relevăm în această ordine de idei declarația făcută săptămîna trecută ziarului YA de profesorul Alonso Garcia, șeful catedrei de „Drept al muncii”, la Universitatea din Barcelona, unul din cei mai renumiți experți în mate-

rie. Prof. Garcia a subliniat că „actualele sindicate reunind pe muncitori și patroni sînt o aberație socială” și a cerut „crearea unei mișcări sindicale democratice”. E interesant să semnalăm, de asemenea, că Tribunalul Ordinii Publice, n-a dat curs cererilor procuratorilor în procesul recent al unui grup de militanți ai „comisilor muncitorești”. N-au fost reținute clasicele acuzații de „subversivitate” și „atențat la siguranța statului”, sentințele pronunțate fiind mai mult formale și foarte ușoare. Semnificația tuturor acestor fenomene și evoluții nu poate scăpa unei atențe scrupuloase și orizontului politice spaniol. În frământările care agită muncitorimea și studențimea spaniolă se reflectă furtivele întoarceri care zguduie calmul de suprafață al verii politice spaniole.

EM. RUCAR

Festival cultural internațional studentesc

PARIS 8. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: La Paris a început cel de-al 14-lea Festival cultural internațional studentesc, organizat de Uniunea Națională a Studenților din Franța (U.N.E.F.). Dintr-un număr de aproximativ 50 de ansambluri artistice studențești din 40 de țări printre care și din Republica Socialistă România, vor da 150 de reprezentații la Paris și în alte municipialități subur-

bane. Studenții români sînt reprezentați la acest festival de Ansamblul coral al Universității din București. În cadrul acestui festival, vor fi prezentate piese de teatru — tragedii și comedii — spectacole de balet, concerte, conferințe, colocii, precum și filme realizate de studenți.

Printre trupele studențești figurează: Grupul teatrului antic de la Sorbona; Teatrul studenților din Hamburg; „London Student Symphony”; Teatrul de pantomimă al Academiei de arte frumoase din Istanbul; Ansamblul artistic al Federației studenților din China; „Jazzband Ball” din Cracovia etc.

Corul Universității din București va concerta pe mai multe scene printre care la Porte de Billancourt din Paris, și Cetea Universitară Antony.

Vineri, participanții la festival vor fi primiți de consiliul municipal al Parisului, iar la 13 septembrie, de ministrul educației, Christian Fouchet.

Nilsson și contactele Est-Vest

Luind cuvîntul la o adunare electorală din orașul Jenklinge, Torsten Nilsson, ministrul afacerilor externe al Suediei, a vorbit despre importanța procesului de apropiere între Est și Vest pentru reglementarea relațiilor din Europa. Suedia dorește sincer înțelegerea contactelor cu țările din răsăritul Europei. Ea se pronunță împotriva a tot ceea ce duce la scindarea continentului european, a spus Nilsson.

PE SCURT

Între organizația de comerț exterior poloneză „Polimex” și întreprinderea italiană „Sina Viscosa” din Milano a fost încheiată o tranzacție potrivit căreia firma italiană va livra uzinei de fibre artificiale de la Gorzow mașini pentru producția fibrelor de sticlă. Întreprinderea italiană va livra pe credit mașini și utilaje care vor produce anual 2 000 tone fibre sticlă, 14 000 tone țesături cord de sticlă pentru anvelope auto și 1 000 tone polimeri de calitate superioară pentru producția țesăturilor din sticlă.

La 7 septembrie, în localitatea Jablonna de lângă Varșovia s-a deschis ședința Comitetului permanent al Conferinței Pugwash care au fost discutate problemele legate de pregătirea celei de-a 16-a Conferințe Pugwash. Conferința se va întruni la 11 septembrie în localitatea Sopot din Polonia. Paralel cu această ședință la Jablonna a avut loc cea de-a patra conferință a grupului internațional de lucru pentru securitatea europeană. La conferință au fost discutate aspecte ale securității europene și problema dezvoltării colaborării internaționale a tuturor țărilor europene.

La Sofia a fost dat publicității comunicatul cu privire la vizita senhshabului Iranului, Mohammad Reza Pahlavi, în R.P. Bulgaria și la discuțiile purtate cu Gheorghii Traikov, președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria și cu Todor Jivkov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria. În comunicatul se arată că în cursul convorbirilor, desfășurate într-o atmosferă sinceră, de înțelegere reciprocă, s-a constatat că există posibilități reale pentru dezvoltarea relațiilor bulgaro-iranene în special în domeniul economic.

Într-un mesaj adresat Comisiei Internaționale de supraveghere și control în Vietnam, mișcarea de legătură a Institutului comandament al Armatei Populare Vietnameză condamnă crimele comise de aviația americană în cursul atacurilor repetate asupra comunei Vinh Thîn din zona Vinh Linh. În mesaj se arată că aviația americană a atacat satele din această comună, în repetate rânduri folosind bombe explozive, bombe cu napalm, bomba brizantă și rachete pentru a distruge locuințele și a masacra populația. Ca urmare a acestor atacuri, au fost făcute numeroase victime în rândul populației civile în mare parte femei și copii.

SALUT FRĂȚESC POPORULUI BULGAR!

Poporul bulgar sărbătorește astăzi a XXII-a aniversare a victoriei revoluției socialiste, cel mai mare eveniment al istoriei sale. Actul de la 9 septembrie 1944 a marcat o eră nouă în destinele poporului vecin și prieten, i-a deschis drumul vieții noi, socialiste.

În cei 22 de ani care au trecut de atunci, oamenii muncii din Republica Populară Bulgaria, sub conducerea Partidului Comunist Bulgar, au înfăptuit adînci transformări revoluționare, dobîndind realizări remarcabile în construirea socialismului. Prețindem, pe întinsul țării s-au ridicat importante obiective industriale: fabrici, uzine, hidro și termocentrale; au fost create noi ramuri industriale, inexistente pînă la eliberare. E grăitor faptul că producția industrială realizată în 1965 a depășit pe cea obținută în anii 1953 și 1959 luată împreună. La rîndul ei, agricultura socialistă a înaintat pe calea înfloririi, producția agricolă a crescut. Pe baza rezultatelor obținute în dezvoltarea industriei și agriculturii, în sporierea veniului național, a crescut nivelul de trai, material și cultural al celor ce muncesc. Realizări de seamă au fost dobîndite în domeniul învățămîntului, în dezvoltarea culturii și științei. Succesele Republicii Populare Bulgaria în toate domeniile de activitate sînt mărturie ale capacității creatoare a unui popor liber și stăpîn pe soarta sa.

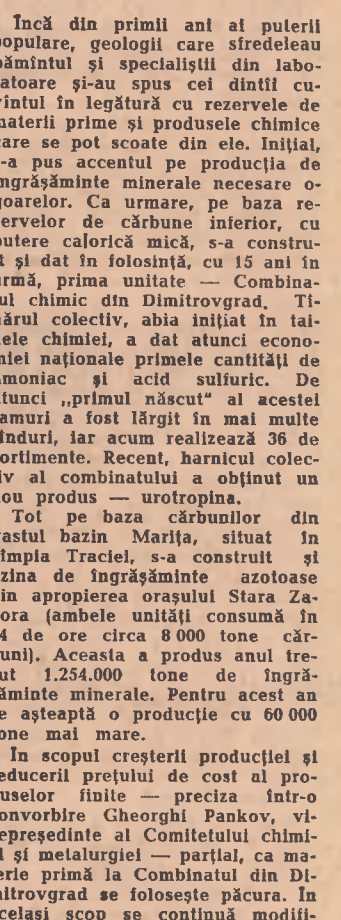
Oamenii muncii din Bulgaria întîmpină acum cu noi realizări cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar care va stabili programul dezvoltării țării în perioada următoare, programul înfloririi continue a Bulgariei socialiste.

Poporul român, tineretul patriei noastre, urmîresc cu frățească simpatie munca insufletită, plină de avînt a harnicului și talentatului popor bulgar, salutînd cu bucurie și căldură toate succesele sale în construcția socialistă. Legăturile de prietenie dintre popoarele română și bulgar, cu adînci rădăcini în lupta purtată de-a lungul secolelor pentru libertate națională și socială, s-au transformat în anii puterii populare în relații de tip nou bazate pe comunitatea orînduirii socialiste, pe idealul comun al construirii socialismului și comunismului. Colaborarea româno-bulgară pe tărîm economic, politic, științific și cultural cunoaște o continuă și largă dezvoltare. O mare contribuție la dezvoltarea și adîncirea prieteniei tradiționale și a colaborării frățești româno-bulgare o aduc vizitele reciproce ale conducătorilor de partid și de stat din cele două țări. Dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie și colaborare dintre țările noastre corespunde intereselor ambelor popoare, intereselor întîririi forței și coeziunii sistemului mondial socialist, cauzelor socialismului și păcii în lume.

Angajate într-o vastă operă constructivă, țările noastre împreună cu celelalte țări socialiste sînt profund interesate în menținerea și consolidarea păcii, militează activ pentru rădăcinirea acțiunilor cererilor agresive, pentru mîșcarea încordărilor internaționale, dezvoltarea colaborării și prieteniei între popoare. România și Bulgaria depun eforturi susținute pentru dezvoltarea unor relații de bună vecinătate și înțelegere între statele balcanice pentru îmbunătățirea climatului politic din această regiune.

De ziua marii sărbători a Bulgariei frățești, poporul, tineretul României socialiste transmit poporului, tineretului bulgar un cald salut și le urează din toată inima să obțină noi și mari succese în construirea socialismului, în înflorirea continuă a patriei.

TÎNĂRA INDUSTRIE CHIMICĂ

R. P. BULGARIA. Pe șantierul Termocentralei „Devia” din regiunea Varna
Foto: GHEORGHI PANAMSKI

Încă din primul an al puterii populare, geologii care sfereleau pămîntul și specialiștii din laboratoare și-au spus cel dintîi cuvîntul în legătură cu rezervele de materii prime și produsele chimice care se pot scoate din ele. Inițial, s-a pus accentul pe producția de îngrășăminte minerale necesare ogoarelor. Ca urmare, pe baza rezervelor de cărbune interior, cu putere calorică mică, s-a construit și dat în folosință, cu 15 ani în urmă, prima unitate — Combinatul chimic din Dimitrograd, Tînrului colectiv, abia inițiat în tainele chimiei, a dat atunci economiei naționale primele cantități de amoniac și acid sulfuric. De atunci „primul născut” al acestei ramuri a fost lărgit în mai multe rânduri, iar acum realizează 36 de sortimente. Recent, harnicul colectiv al combinatului a obținut un nou produs — urotropina.

Tot pe baza cărbunilor din vastul bazin Marța, situat în cîmpia Tracel, s-a construit și uzina de îngrășăminte azotoase din apropierea orașului Starza Zagora (ambele unități consumă în 24 de ore circa 8 000 tone cărbuni). Aceasta a produs anul trecut 1.254.000 tone de îngrășăminte minerale. Pentru acest an se așteaptă o producție cu 60 000 tone mai mare.

În scopul creșterii producției și reducerii prețului de cost al produselor chimice — precizia intr-o convorbire Gheorghii Pankov, vicepreședinte al Comitetului chimic al metalurgiei — parții, ca materie primă la Combinatul din Dimitrograd se folosește păcura. În același scop se continuă modernizarea instalațiilor și a procesului tehnologic și la uzina din Starza Zagora.

În primăvara acestui an la întreprinderea „Agria” din apropierea orașului Plovdiv, a început pentru prima dată în țară producția de linob — produs care întocmește piatra vîntă la stropitul vîlilor și livezilor. Noua secție din cadrul acestei întreprinderi este utilată cu mașini și instalații italiene, proiectată fiind pentru o producție anuală de 12 000 tone. Unitățile agricole socialiste mai primesc din ramura chimiei cantități însemnate de carbamid, drojii furajere, preparate pentru combaterea bolilor și dăunătorilor. O nouă surșă pentru sporierea

producției de îngrășăminte chimice este noul combinat care se construiește lângă orașul Vraja. În faza finală el va produce 400 000 tone amoniac ce va fi prelucrat tot aici pentru a se obține 600 000 tone de carhamid și 200 000 tone de apă amoniacală — după cum s-au angajat constructorii. Combinatul va începe să producă (prima etapă) în luna octombrie a.c.

— Prin construirea acestui obiectiv nou și de mare însemnătate

late pentru noi — spune Ing. Alexi Kuzmanov, director al Direcției generale a industriei chimice de bază și producătoare — nu numai că va crește producția de îngrășăminte dar va începe pentru prima dată la noi, folosirea rațională a gazului melanj, o materie primă de bază în construcții.

Prin construirea unor unități noi și mărirea producției în cele existente se prevede ca la sfîrșitul actualului cincinal, problema îngrășămintelor chimice să fie rezolvată din resurse interne. Aceasta presupune o triplare a producției actuale.

Uzina de produse sodice din cadrul complexului industrial Reka-Devnia este o altă unitate importantă a chimiei bulgare. Cu 11 ani în urmă ea a dat primele cantități de sodă calcinată, sodă caustică și bicarbonat de sodiu, produse obținute pe seama rezervelor de sare și calcar de la poalele podișului Ludogorie, de lângă Varna. Acum uzina produce 15 sortimente printre care: clor, carbida polclorură de vinil, clorat de bariu, acid clorhidric și altele. De la inaugurare și pînă acum producția a crescut continuu. Bunăoară, producția de sodă calcinată a crescut de la 62 000 tone în primul an de producție la 230 000 tone, cea de sodă caustică de la 10 000 la 35 000 tone, iar cea de bicarbonat de sodiu de la 2 000 la 10 000 tone.

— Pentru acest an volumul total al producției industriei chimice este prevăzut să crească cu 19 la sută față de anul trecut, orientarea principală fiind îndreptată spre folosirea într-o mai mare măsură a materiilor prime — [Hei și gaz metan.

Un loc de seamă revine și preocupării pentru lărgirea gamei de fibre sintetice, înclî la sfîrșitul acestui cincinal chimia să asigure 40 la sută din materia primă necesară industriei textile.

C. LINTE
Corespondentul Agerpres
la Sofia

CALM DE SUPRAFAȚĂ